

GIỚI THIỆU VỀ NỮ SĨ HỨA TRIẾT



Nữ sĩ Hứa Triết (Teresa Hsu Chih, 7.7.1897 - 7.12.2011), sinh năm 1897 tại Sán Đầu, Trung Quốc. 27 tuổi học tiểu học, 47 tuổi học hộ lý, 67 tuổi tự mở viện dưỡng lão, 69 tuổi học Yoga, 97 tuổi học Phật giáo, 100 tuổi dụng công học Trung văn, 101 tuổi quy y của Phật, được chính phủ Singapore phong là “Quốc bảo”.

Tên tiếng Anh của cô là Teresa, tên tiếng Phạn là Prema(Ái Nhân). Những người làm việc cùng cô đều xưng cô là “Sister”. Cô là một bà cụ đã sống qua ba thế kỷ nhưng vẫn đang phục vụ cho xã hội. Người Singapore thật là vinh hạnh khi có cô, tín đồ Thiên chúa giáo thường đem cô so sánh với nữ tu Teresa; tín đồ Phật giáo cho rằng cô là hóa thân của Quan Thế Âm Bồ tát... Cả đời cô Hứa Triết đã lập ra 9 viện dưỡng lão, nhưng lòng thương của cô đối với những người nghèo khổ bệnh tật không hề hạn chế trong những viện dưỡng lão.

Những góc khuất khác nhau trong xã hội đều có những người đau khổ bệnh tật, đó đều là đối tượng quan tâm của cô, cô tiếp cận gia đình họ, mỗi tháng tặng họ tiền bạc và thức ăn, đem lại cho họ tình yêu thương ấm áp.

Cô chăm sóc người khác, không cần báo đáp, lúc mọi người cảm ơn cô, cô cười và nói: “Không cần cảm ơn tôi, tôi chỉ là bà lão ăn mày, đi xin đồ đạc tới cho mọi người.”

Ngoài việc quan tâm tới người già, cô còn thu nhận, chăm sóc không ít những trẻ mồ côi và trẻ bị ngược đãi, cho các em chỗ ở, cho các em đi học.

Những em nhỏ này sau khi trưởng thành rồi, có người tri ân cảm ân, cả đời coi cô là mẹ, cung kính tôn trọng; cũng có người vong ơn phụ nghĩa, sau khi có danh

lợi và địa vị trong xã hội rồi thì xem thường cô, dẫu gặp trên đường cũng coi như không thấy.

Đối với những người như vậy, cô vẫn mỉm cười: “Chăm sóc các em là trách nhiệm của tôi, thấy các em có sự nghiệp thành công, cuộc sống hạnh phúc là tôi vui rồi, các em nhớ hay không không quan trọng”.

Những câu nói tiêu biểu của cư sĩ Hứa Triết (1)

Mặc

Trước giờ tôi không mua áo quần, áo quần tôi mặc đều nhặt về từ thùng rác, những cái có thể mặc được thì giặt sạch rồi mặc, những cái không thể mặc thì sửa lại rồi mặc. Tôi thấy trên đời này còn rất nhiều người nghèo không có cơm ăn, không có áo mặc, nếu tôi mua 1 cái áo mới thì thật lãng phí, cảm thấy có lỗi với những người nghèo khổ đó.

Ăn

Tôi ăn uống rất đơn giản, buổi sáng uống 1 ly sữa, buổi trưa ăn một chút rau xanh và trái cây. Có lúc rau xanh chỉ nhúng qua nước, không nấu không xào, không đổ dầu, muối, cắt ra rồi ăn. Ăn sống có thể giữ được toàn bộ thành phần dinh dưỡng của rau củ, nấu qua thì thành phần dinh dưỡng sẽ giảm đi một nửa.

Buổi tối uống 1 ly sữa chua, nếu không đói thì không ăn. Tôi ăn chay từ nhỏ, vì ăn các loại hải sản, toàn thân sẽ nổi mẩn đỏ, ngứa. Tôi cảm thấy con người không nên ăn nhiều thứ, ăn thức ăn rất lãng phí thời gian, trước hết phải đi mua, phải nấu, rửa, ăn xong rồi còn phải rửa chén. Nếu ăn sống, chỉ cần rửa sạch, ăn xong là xong rồi, tiết kiệm thời gian, có thể đọc sách, có thể làm những việc có ích cho người khác.

Pháp sư Tịnh Không nói với tôi, A la hán tâm thanh tịnh 7 ngày ăn 1 bữa, tôi nghe xong thì nói: “Để tôi học thử xem”. Pháp sư Tịnh Không dạy tôi nên học từ từ, bây giờ 1 ngày ăn 1 bữa, có thể học 2 ngày ăn 1 bữa, một thời gian sau, 3 ngày ăn 1 bữa, thời gian như thế là nhiều rồi.

Ở

Một mình tôi ở một phòng, trên bàn đọc sách và đầu giường đặt 1 tấm hình của mẹ tôi, ngoài ra thì không bày biện thêm gì khác.

Phòng bếp đa phần là dùng để đun nước.

Có vài nhân sĩ xã hội tặng vài vật kỷ niệm để biểu dương tôi, có cái cất đi, có cái vứt đi. Có người chụp hình với tôi, chụp rồi thì xé đi, giữ lại mấy cái này cũng không có ích lợi gì, những đồ vật này đều là sự phiền toái.

Vận động

Mỗi ngày tôi thức dậy lúc 4 giờ sáng, việc đầu tiên là tĩnh tọa, tiếp đó là làm các động tác yoga, sau đó là đi dạo ngoài trời, rèn luyện đôi chân, trời mưa thì cầm dù theo, không bỏ sót ngày nào.

Bây giờ mỗi tuần sẽ có 2 ngày đi dạy tĩnh tọa, cuộc sống của tôi cứ đơn giản và có quy luật như vậy.

Đọc

Mỗi ngày tôi đều phải đọc sách, có lúc buổi tối đọc tới 1, 2 giờ hoặc hơn 3 giờ sáng, nếu sách hay thì đọc quên luôn cả ngủ. Tôi đọc sách có chọn lọc, nội dung hay thì lưu lại, nội dung không hay thì xem như người lạ qua đường, hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì cả.

Tu thân

Tôi trước giờ không nổi giận, vì nếu nổi giận, thứ nhất là hại mình, thứ 2 là hại đối phương, thứ 3 người khác nghe thấy cũng ảnh hưởng tới họ, như vậy là không tốt. Nóng giận hại mình cũng hại rất nhiều người, nổi giận 1 phút cần 3 ngày mới hồi phục lại, lãng phí thời gian, lãng phí tinh thần, cho nên không nên nổi giận. Trong Viện dưỡng lão, nếu các đồng nghiệp đối xử không tốt, tôi thường cho rằng do mình không biết làm người, không biết làm việc, khiến người khác không thích. Tuyệt không nói đến lỗi lầm của người khác.

Trong xã hội thấy có người xấu việc xấu, thì cũng giống như hằng ngày thấy vài người lạ trên đường, hoàn toàn không có ấn tượng gì. Thấy được người tốt việc tốt, tôi sẽ ghi nhớ và học theo họ.

Những câu nói tiêu biểu của cư sĩ Hứa Triết (2)

Người không vui vẻ thường làm tổn thương người khác.

Những việc không làm: Không nói lời ác, không sanh tâm phiền não, không nấu thức ăn quá kỹ, không dính đến cà phê, trà, rượu.

Những việc phải làm: Tĩnh tọa, bố thí, đọc sách, vận động, ăn nhiều rau củ quả sống.

Ăn chỉ để duy trì sức khỏe tốt để làm việc.

Bí quyết khỏe mạnh vui vẻ: Chỉ là “Cho đi”

Tôi không biết thế nào là bi thương

Việc vui vẻ nhất là sau 31 năm, tôi trở về Penang và nhìn thấy nụ cười của mẹ.

Chúng tôi đã từng cô đơn nghèo khổ, tôi hy vọng không ai còn phải chịu nỗi khổ đó nữa.

Thường có người hỏi tôi, tôi trước giờ không để dành tiền, sau này ai mua quan tài cho tôi? Tôi nói tôi sẽ đi tản bộ đến 1 ngọn núi ... sau đó sẽ nhảy vào 1 cái hang động mà tự chôn mình.

Tôi luôn chăm sóc thế giới thiên nhiên, tin là thiên nhiên cũng sẽ chăm sóc tôi, cho tôi sức khỏe.

Tôi giữ gìn sức khỏe không phải vì muốn sống lâu, tôi chỉ không muốn bị bệnh mà liên lụy người khác.

Trong vũ trụ chúng ta là những đứa con thơ, người mẹ vũ trụ sẽ sắp xếp tốt nhất cho chúng ta, tôi chấp nhận tất cả.

Thiên hi niên đối với tôi chẳng có gì đặc biệt, bất kể là ngồi đó nói chuyện với ai, tôi tận hưởng mỗi 1 ngày mỗi 1 khắc.

Ý nghĩa cuộc đời nằm ở sự chân thành, không tham lam. Bây giờ nếu muốn tôi nhắm mắt mà ra đi, tôi cũng biết tôi không để lại thứ gì, đối với cuộc đời này tôi không có gì nuối tiếc.